

В колишньому КСП «Малинівське» понад дві тисячі гектарів землі. Але після реформування в новоутвореному однойменному кооперативі її дещо поменшало, бо знайшлися бажаючі господарювати на своєму полі самостійно.

Про це та перспективи господарювання після реформування наш кореспондент попросив розповісти голову СВК Миколу Сергійовича МАРИНИЧА. Ось що він сказав:

— Так, із 620 власників земельних паїв колишнього колективного підприємства 44 вирішили відокремитись, не здавати в оренду свої паї, а господарювати самостійно. З 578 селянами укладені договори на оренду землі. Ведеться робота по розпаюванню майна сільгоспдприємства. Оцінку його вартості повинні визначити незалежні фахівці-експерти. Але нині майже все майно знаходиться в податковій заставі. І піде в розрахунок за борги колишнього КСП. Тому реальні перспективи самостійного розвитку господарства невтішні.

Зрозуміло, що в обтя-

жене великими боргами господарство не поспішить інвестор, на якого нині чи не єдина надія. І без значної допомоги селу коштами від держави чи будь-якого приватного донора успіху в господарюванні новоутворених сільськогосподарсь-

матеріально-технічна база в критичному стані. В селі закінчується хліб, немає практично в громадському секторі і картоплі. Тваринництво збиткове, його продуктивність низька, а кормова база своєчасно не поповнюється. Керівництву

дит коштів, а й кредит довіри людей керівнику кооперативу чи іншому виробничому об'єднанню.

Щоб дотримуватись сучасних технологій господарювання, потрібна сувора дисципліна працюючих. Порядок в колективі і взає-

блем, зокрема. Днями виповнився рік з того часу, коли я очолив сільгоспдприємство «Малинівське». І позитивні зрушення у ньому є. Маємо хороший заділ посіяної озимини: її площа втричі більша, ніж була в минулому році, біль-

самі не повірили, що такого результату своєї праці вони змогли досягнути.

Вважаю, що ті селяни, які, зваживши свої можливості, з отриманими паями вирішили господарювати самостійно, реалізували свої законні права. Не можна їх залякувати труднощами чи протиставляти іншим односельцям. Це характерна риса сьогодення. Таким став світ, в якому ми живемо. Як депутат районної ради по Симонівському округу знаю таких селян і з колишнього КСП «Симонівське». Вони теж свої паї довірили іншому виробничому об'єднанню, в яке, до речі, ввійшли і підприємці, і яке я по сумісництву очолюю.

Дуже непрості шляхи реформування на селі. Їх було б набагато легше започаткувати відразу ж після набуття Україною незалежності. Але і нині у нас немає іншого вибору, як працювати самовіддано, по-братськи ділячись останнім шматком хліба. Тільки в такій праці наш порятунок від бідності.

Записав
Анатолій КАРДАШ.

НА НЕЛЕГКИХ ШЛЯХАХ РЕФОРМУВАННЯ

ких виробничих об'єднань очікувати не доводиться. Люди, отримавши землю у власність, без засобів обробітку та навіть мінімальних коштів, вибору не мають, крім пошуку лідера, який візьме їх паї в оренду. Відзначу і те, що земля ця запущена через тривале використання її без належного підживлення, довгі роки забур'янена.

В останнє десятиріччя ми загубили напрацьовані технології обробітку ґрунту, селекцію в тваринництві,

держави слід терміново вжити заходів, аби якось зупинити розорення села.

Тож єдиний вихід — залучення інвесторів. І вони в країні є, але вагаються вкладати свої кошти в новоутворені виробничі об'єднання АПК, зокрема через політичну та економічну невизначеність та нестабільність. Із власного немого досвіду праці на землі, практики, набутої в Чехії, Угорщині, можу сказати впевнено: справа на селі поліпшиться, якщо буде не тільки кре-

мовимогливість, як у роботячій сім'ї. Тоді об'єднання працелюбів може багато чого добитись.

Скажимо, відновити родючість ґрунтів, яка була десять років тому, і буде урожай поля вдвічі більший нинішнього.

СВК «Малинівський» — це четвертий колектив, з яким я працюю в своєму житті, тож в мене виробився свій стиль переконувати людей в правильності обраного шляху в цілому і у вирішенні повсякденних про-

ше заготовлено кормів для ВРХ, піднялись по надоях молока на 6-7 місце з останніх. Нині маємо насіння в коморі, конюшину і гірчицю, є і на продаж. Якби були необхідні матеріальні ресурси і вчасно розпочали ми жнива, то мали б зерна в півтора рази більше. І що важливо — змінилось ставлення людей до роботи, хоч і не набагато, але зросла їх впевненість у результативності вкладених зусиль. Наприклад, коли минулої осені ми обсіялись, здається, люди